

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ
ГЕНЕРАЛНА ДИРЕКЦИЯ „ЕНЕРГЕТИКА И ТРАНСПОРТ“

ДИРЕКЦИЯ G – Морски транспорт, Галилео и интелигентни транспортни системи
Директор

В. Стефанов
информация
А. А. Олив

01 SEP. 2009
Брюксел,
TREN/G/SC D(2009) 62834

Относно: Директива 2000/59/ЕО (пристанищни приемни съоръжения) – молба за разяснение

Ваше Превъзходителство,

Имам честта да се позова на Вашето писмо от 17 април с молба от г-жа Мартинова, зам.-министър на транспорта на България, за разяснение на някои условия и задължения, произтичащи от Директива 2000/59/ЕО, относно пристанищните приемни съоръжения за отпадъци от експлоатацията на корабите и на остатъци от товари.

Въпросът на зам.-министъра по-специално се отнася до това дали корабите, които имат престой в пристанищни съоръжения на кораборемонтни предприятия или други специализирани пристанища, влизат в приложното поле на директивата и дали трябва да се изработват, приемат и прилагат планове за приемането и обработката на отпадъците, доставени в такъв вид пристанища.

С оглед на отговора на тази молба следва да се вземат предвид следните елементи:

- Както се твърди в съображение (1) от Директива 2000/59/ЕО, политиката на Общността в областта на околната среда цели по-високо равнище на защита и се основава на принципите на предпазване. Действията в морския транспорт, насочени към намаляване на замърсяването на моретата, следва да се тълкуват с оглед на тази обща политика;
- Целта на настоящата директива е да намали изхвърлянето в морето на отпадъци от експлоатацията на кораби, ползващи пристанищата на Общността и на остатъци от товари (член 1);
- Определенията в член 2 за „кораб“ (морски плавателен съд от всякакъв вид, който се експлоатира в морска среда) и „пристанище“ (място или географска зона, устроена и оборудвана по начин, даващ възможност главно за приемането на кораби) са извънредно широки;

His Excellency Mr Boyko Kotzev
Permanent Representative of the
Republic of Bulgaria to the EU
Square Marie-Louise 49
1000 Bruxelles

- Приложното поле на директивата (член 3) също е доста широко (за всички кораби, с изключение на военните кораби, както и други кораби, принадлежащи на една държава; за всички пристанища). Дори и за кораби, изключени от приложното поле на Директивата, държавите-членки трябва да гарантират, че отпадъците от експлоатацията на кораби и на остатъци от товари се депонират по начин, съответстващ на Директивата;
- И накрая, съгласно член 5, параграф 1 за всяко пристанище трябва да се разработи план за приемане и обработване на отпадъците.

Вследствие на това изглежда, че план за приемане и обработване трябва да се изработи, приеме и приложи за всяко място/географски район, в което има съоръжения и оборудване, позволяващи приемането на кораби. Такъв е със сигурност случаят с кораборемонтните предприятия и с други специализирани пристанища. Всъщност същността на Директивата е да изисква наличието на пристанищни приемни съоръжения и на планове за приемане и обработване за всички места, които са предназначени за приемането на кораби и в които те обикновено престояват. Причината за тази разпоредба е, разбира се, фактът, че престоят на корабите може да генерира отпадъци и остатъци от товари, чието изхвърляне в морето трябва да се предотврати. Предполагам, че обикновено такъв е случаят с корабите, които осъществяват престой в предприятията и пристанищата, упоменати в писмото на г-жа Мартинова, и които със сигурност генерират някакъв вид отпадъци, попадащи в обхвата на приложения I, IV и V към Marpol 73/78.

По тази причина съм склонен да не тълкувам прекалено ограничително определението „отпадъци от експлоатацията на кораби“, дадено в член 2, буква в) от Директива 2000/59/ЕО. Целият контекст, целта и текстът на разпоредбите на Директивата изискват по-широко понятие за „service“ („*exploitation*“ във френската версия на директивата), което обхваща дейности като престой в пристанища за ремонти.

Надявам се, че това разяснение може да бъде от полза на българските власти.

С уважение,

Fotis Karamitsos